

Udskriftsdato: mandag den 20. juli 2026

AFG nr 9106 af 17/02/2009 (Gældende)

Erhvervsdrivende – swap - virksomhedsordning

Ministerium: Skatte- og Vækstministeriet

Journalnummer: Skattemin.,
SKAT, j.nr. 08-059121

Erhvervsdrivende – swap - virksomhedsordning

Spørgsmål

Kan den swapaftale som, A påtænker at indgå med B Bank, anses at have en sådan tilknytning til A's virksomhed, at tab på kontrakten er fradragsberettiget i henhold til kursgevinstlovens § 32, stk. 1.

Svar

Ja.

Beskrivelse af de faktiske forhold

A har i dag en kassekredit med en trækingsret på 4,7 million kr. Kassekreditten indgår i virksomhedsskatteordningen tillige med A's personligt ejede udlejningsejendomme.

Kassekreditten forrentes med en variabel rente og genforhandles årligt (12 måneders løbetid ad gangen). A har imidlertid en forventning om, at renteniveauet vil stige og har derfor drøftet mulighederne for at omlægge noget af gælden til et eller flere fast forrentede realkreditlån med B Bank.

Her taler hensynet til de større låne- og stempelomkostninger som en låneomlægning vil medføre for, at man viderefører den bestående kassekredit. I stedet lægger man op til at A indgår en swap-aftale, en såkaldt renteswap, med banken som skal modvirke virkningen af en rentestigning.

Swap-aftalen skal løbe i 15-20 år men kan når som helst lukkes til den aktuelle markedsværdi. Det forventes, at swap'en vil blive etableret med en hovedstol på 2-4 mio. kr. Det kan således lægges til grund for besvarelsen, at swap'ens hovedstol ikke vil overstige den aktuelle gæld i virksomheden på aftaletidspunktet.

Spørgers eventuelle opfattelse ifølge anmodning og bemærkninger til sagsfremstilling

Det er vores opfattelse, at den skitserede aftale vil have en sådan tilknytning til udlejningsvirksomheden og den hertil hørende kassekredit, at swap'en vil skulle indgå i virksomhedsordningen og vil være omfattet af bestemmelsen i kursgevinstlovens § 32.

Vi skal i den forbindelse henvise til Skatterådets bindende svar refereret i:

1.

SKM2007.573.SR, hvor Skatterådet bekræftede, at en renteswap skulle indgå i virksomhedsskatteordningen, fordi den måtte anses for at være et erhvervsmæssigt aktiv med tilknytning til et erhvervsmæssigt lån, og lagde bl.a. vægt på at Swap'ens hovedstol ikke oversteg det oprindelige låns hovedstol.

2.

SKM2008.108.SR, hvor konklusionen var det samme som ovenfor i relation til en swap og et lån optaget i et kommanditselskab.

3.

SKM2007.411.SR, hvor det blev bemærket, at swap'ens hovedstol udgjorde samme beløb som det oprindelige obligationslån, ligesom den fornødne erhvervsmæssige tilknytning var til stede og gik som følge heraf imod SKATs indstilling og meddelte positivt svar.

Ud fra ovenstående afgørelser og den praksis der har dannet sig, synes der næppe tvivl om, at den skitserede swap-aftale vil være at betragte som et erhvervsmæssigt aktiv der vil skulle indgå i virksomhedsordningen, hvis den kan siges at knytte sig til virksomhedens gæld, hvad der efter vores opfattelse er tilfældet.

Skatterådet ses imidlertid ikke tidligere at have taget stilling til, om denne praksis kan overføres til også at omfatte erhvervsmæssig gæld der henstår som en kassekredit med trækingsret.

Dette ændrer efter vores opfattelse ikke forholdene. Vi skal i den forbindelse henvise til Skatterådets ovenstående afgørelse - SKM2007.411.SR., hvor der blev lagt afgørende vægt på, at den pågældende swaps hovedstol ikke oversteg det oprindelige låns hovedstol. Dvs. man henså til forholdene på etableringstidspunktet, og hvad der derefter skete med hensyn til hel eller delvis indfrielse eller omkonvertering var uden betydning. På samme måde må efterfølgende bevægelser på kassekreditte anses at være uden betydning i denne sammenhæng.

SKATs indstilling og begrundelse

Ved udarbejdelsen af indstillingen er de af repræsentanten anførte oplysninger om de faktiske forhold lagt til grund. Således er indstillingen betinget af, at swappen ikke omfatter privat gæld.

Kassekreditteens nuværende maksimum er på ca. 4,7 mio. kr. Kassekreditte indgår i virksomhedsordningen og anses derfor for erhvervsmæssig.

Renteswappens hovedstol vil have et loft i størrelsesordenen 4 mio. kr. Det betyder, at renteswappen i sin helhed er afgrænset til sikring af de eksisterende erhvervsmæssige rammer, hvilket medfører, at der ikke er grundlag for at anse renteswappen for etableret med henblik på valutaspekulation.

Derfor kan det lægges til grund, at kassekreditteens maksimum ikke overstiger hvad der kan sidestilles med sædvanlig realkreditbelåning af selskabets ejendomme, og at kassekreditte derfor har tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed.

Der henvises til SKM2007.411.SR, SKM2007.573.SR og SKM2008.108.SR

Den refererede praksis retter sig ikke præcist mod den situation, hvor der er tale om en renteswap til sikring af en kassekredit, men alene situationer, hvor man har ønsket at rentesikre andre former for gæld, typisk realkreditlån.

Såfremt det stillede spørgsmål havde rettet sig mod en situation, hvor man ønskede at sikre et realkreditlån i stedet for en kassekredit, havde besvarelsen - alt andet lige - måttet være bekræftende, jf. allerede SKM2007.411.SR.

I stedet spørges der til sikring af en kassekredit med samme klare tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed, som de vanligt skitserede realkreditlån, jf. ovenfor.

Derfor er det afgørende spørgsmål herefter alene om det gør nogen forskel, at der ønskes sikring af en kassekredit og ikke et realkreditlån.

Kursgevinstloven opererer med et separationsprincip, hvorefter et finansielt instrument (her renteswappen) og det underliggende gældsforhold beskattes separat. Gevinst og tab på den til kassekreditte hørende gæld beskattes efter reglerne i kursgevinstlovens kapitler 3 og 4. Finansielle instrumenter beskattes efter reglerne i kapitel 6, jf. nedenfor. Derfor udtrykket separationsprincip.

Kursgevinstlovens § 29, stk. 1 er styrende for hvilke finansielle instrumenter der er omfattet af lovens kapitel 6 og dermed beskattes efter reglerne heri, dvs. §§ 29-33.

Gevinst og tab på finansielle instrumenter (her renteswappen) opgøres således efter kursgevinstlovens § 33 og medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i §§ 31 (for selskaber) og 32 (for personer).

Det afgørende spørgsmål er herefter alene om den pågældende renteswap er omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 1. Det vil sige, at uanset om det underliggende gældsforhold er et realkreditlån eller en kassekredit, så beskattes swappen efter de her anførte regler.

Efter en konkret vurdering af samtlige foreliggende omstændigheder findes den pågældende renteswap at være et finansielt instrument omfattet af kursgevinstlovens § 29, stk. 1, jf. SKM2007.411.SR.

Der er herved lagt vægt på, at den pågældende kassekredit indgår i virksomhedsordningen, at kassekreditteens maksimum ikke overstiger hvad der kan sidestilles med sædvanlig realkreditbelåning af

selskabets ejendomme, og at kassekreditten derfor har tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed, jf. SKM2007.411.SR.

Spørgsmålet indstilles derfor besvaret bekræftende, jf. kursgevinstlovens § 32, stk. 1 sammenholdt med § 29, stk. 1.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder indstillingen.

Svaret er bindende for skattemyndighederne i følgende periode

I 5 år, der regnes fra modtagelsen af svaret jf. SFL § 25, stk. 1.